

Zprávy a oznámení

Pohřeb Msgr. Václava Dvořáka

Prosím o modlitbu za Msgr. Václava Dvořáka, dlouholetého generálního vikáře naší diecéze, který zemřel 30. 7. 2008 ve věku 86 let. Pohřeb se koná v sobotu 9. 8. od 10 hod. v českobudějovické katedrále.

Upozornění

V úterý 5. srpna nebude v Rožmitále večerní mše sv.

Pout' na Třemšín

Letošní pout' na Třemšín se koná v neděli 10. srpna. Na vrcholku u nově opravené kapličky Proměnění Páně bude sloužena mše sv. od 10.30 hod. Občerstvení bude opět zajištěno díky hasičům z Roželova. Mše sv. ve Starém Rožmitále, ve Hvožd'anech ani v Bohutíně nebudou.

Mše v domově důchodců

V měsíci srpnu jsou naplánovány mše sv. v rožmitálském domově důchodců na čtvrtky 14. a 28. 8. Začátek bude vždy ve 14.30 hod.

Mše ve Voltuši

Ve voltušské kapli sv. Anny budou na žádost některých farníků opět slaveny páteční bohoslužby. Začneme o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie 15.8. a budeme pokračovat až do konce srpna.

Úmysly mší svatých od 4. do 31. srpna 2008

Ranní mše sv.

R: Ne 8.15 hod.

R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále

m: Čt 8.00 hod.

m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Večerní mše sv.

M: Út, St, Pá, So 18.00 hod.

M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Po 4.8.	mše sv. není	Po 11.8.	mše sv. není
Út 5.8.	mše sv. není	Út 12.8. M	Za Marii Stehlíkovou a členy její rodiny
St 6.8. M	Za Daniela a Annu Liškovy a rodiče z obojí strany	St 13.8. M	Ke cti sv. Cecílie a na poděkování
Čt 7.8. m	Za Martu Rybářovou, Jaroslava Tajtla, jejich rodiče Františka a Marii Tajtlovou z Citolib	Čt 14.8. m	Volná intence
Pá 8.8. M	Za Marii Blažkovou, manžela a syny Karla a Jiřího a celý rod	Pá 15.8. M	Za Josefa Staňka, manželku Růženu a syny Josefa, Jaroslava, Vladimíra a celý rod a za Josefa Ptáčka
So 9.8. M	Za Eduarda Zizlera, jeho rodiče a bratry	So 16.8. M	Za Josefa a Marii Marešovy, jejich rodiče, za Albínu Beranovou a Josefa Ráže
Ne 10.8. Třemšín	Za ř. Barboru Novotnou a rodiče z obojí strany	Ne 17.8. R	Za Stanislava Šourka, manželku Růženu, oboje rodiče a sourozence

Po 18.8.	mše sv. není	Po 25.8.	mše sv. není
Út 19.8. M	Volná intence	Út 26.8. M	Na poděkování a za další ochranu a pomoc Boží i za d. v o.
St 20.8. M	Volná intence	St 27.8. M	Za Jana a Boženu Štokovy a jejich dceru Marii Křížovou
Čt 21.8. m	Volná intence	Čt 28.8. m	Za Marii a Františka Kovaříkovy a jejich děti
Pá 22.8. M	Za ř. Petra a Marii Brindzovy, Josefa a Marii Dvořákovy a všechny příbuzné	Pá 29.8. M	Za Josefa Drazdíka, rodiče a rodiče Větrovských
So 23.8. M	Za Boženu Muchkovou a jejího manžela	So 30.8. M	Za rodinu Kodatovu a Sýkorovu a za d. v o.
Ne 24.8. R	Za Josefa Hudečka, rodinu Sýkorovu a Salivarovu	Ne 31.8. R	Za farnosti

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem ☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 27.8. 2008. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová V příspěvcích Z historie je doslovným citacím z farní kroniky ponechán jejich původní pravopis i stylist. úprava

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 13 Ročník V

3. srpna 2008

O dobrém rozlišování

Člověk by neměl spojovat, co Bůh rozloučil. (W. Pauli)

Výrok rakouského fyzika Wolfganga Pauliho parafrázuje biblický citát o tom, že člověk nemá rozlučovat, co Bůh spojil. Bůh ovšem nespojil jenom muže a ženu, jak o tom hovoří Ježíš v Matoušově evangeliu, ale spojil také člověka s přírodou, dítě s matkou, dar s odpovědností, talent s očekáváním.

Rušení všeho, co je záměrně Bohem spojeno, může člověku přinášet neskutečné falešné uspokojení, ale i skutečné velké problémy. Porušením rodinných svazků trpí děti, zničením národní tradice trpí budoucí generace, rušením přirozeného spojení člověka s přírodou nezíská lidstvo nakonec nic jiného, než zničení sebe sama.

Ve všem, co Bůh spojil, je přirozený zákon. V tom, co Bůh rozděljuje, je také přirozený zákon. Rozděljuje pyšné od pokorných, spravedlivé od hříšníků, zmo od plev. Přirozené rozdělování musí respektovat i člověk.

Vždyť chléb upečený ze žita i plev nebo ryba pojídaná s kostmi jsou nestravitelné. Pokud se člověk pokusí zrušit Bohem dané zákonitosti, neškodí Bohu, ale sobě. Představa, že rušením přirozených zákonů zničíme samotné zákony, je pošetilá. Vždyť skokem z mrakodrapu nezničíme zákon gravitace, ale sami sebe.

K radosti lidské duše patří poznání přirozeného zákona a vědomí, že popřením Boha nezruším jeho existenci, ale smysl vlastní existence. Bůh spojuje i rozděljuje svým živým slovem. O něm píše svatý Pavel v listě Židům, že je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce.

Křižovatky života

Dopravní obsluha, která řídí silniční provoz na křižovatce, musí stát na místě, ze kterého může bezpečně sledovat provoz na všech přístupových komunikacích vedoucích do křižovatky (volně z vyhlášky o pravidlech silničního provozu).

Představme si dopravního policistu, který chce řídit provoz na křižovatce a místo toho, aby se postavil do jejího středu, stoupne si mimo něj, doprostřed jedné z bočních ulic. Jinými slovy: stojí za rohem. Má sice přehled, ale jen a pouze o provozu vozidel na té ulici, kde právě stojí. Co se děje s vozidly na silnici ve směru příčném, to se může jen domnívat. Pokud se postaví tak, aby byl plně informován o frekvenci za druhým rohem, ztrácí zase přehled, co se děje na předchozím místě.

Podobných chyb, jako onen policista, se dopouštíme na životních křižovatkách i my sami. V životě totiž nelze vidět nic dobře, pokud se na to díváme jen z jedné strany, neboť jednostranné pohledy jsou matoucí.

Lidský život je složitý, často složitější než nejméně frekventovanější křižovatka. Aby nedocházelo ke srážkám, které mohou účastníky provozu zranit nebo dokonce usmrtit, je nutné zaujmout takový postoj, ve kterém uvidíme co nejlépe do všech výchozích směrů. V žádném případě bychom si v takových situacích neměli hrát na ptáky a řešit složitosti na křižovatkách života povznesením se nad problémy nebo přeletem od odpovědnosti do vlastního bezpečí.

Složitost provozu na životních křižovatkách může svádět také k tomu, abychom si pohled na jednotlivé situace zjednodušili. Takové zjednodušení ale není nic jiného než zkrácení věcí, tedy zaujetí postoje „za rohem“. A odtud se složitost životních křižovatek nevyřeší.

K radosti lidské duše přidá svůj díl nejen nalezení správného postoje na životních cestách, ale i nalezení správného místa v celém životě. Jeden z duchovních vůdců doporučuje, abychom stáli v pozici, kde je naše ucho přiložené na srdci nebeského Otce a ruka na pulsu naší planety.

Max Kašparů

z knihy „O radostech lidské duše“, vydalo: Karmelitánské nakladatelství

Vzpomínka na dobrého člověka

Ve Farním zpravodaji nám slečna Hoyerová krásně a zajímavě přibližuje život v naší farnosti v dobách dávno minulých. Díky jí za to, protože mnohé by pro nás zůstalo neznámo.

V tomto měsíci si připomeneme farní událost ne až tak dávnou, ale přesto důležitou. Uplyne totiž pět let od doby, kdy „bratr“ Adolf Trčka náhle farnost, pro kterou tak dlouho a obětavě pracoval „změnil“.

Bylo to tak náhlé a nečekané, že ještě dnes je těžké tomu uvěřit. Vždy skromný, pracovitý, někdy snad až příliš důsledný. Mistr v každé práci, kterou dělal, a to nejen pro církev, ale i pro svou vlast. Jako chlapec byl ministrantem a už tehdy měl kolem sebe partu kluků. Když se později vyučil truhlářem, vychoval pro život mnoho učňů.

Po druhé světové válce to by právě on, kdo spolu s Vladimírem Bretlem obnovoval „skauting“, nejkrásnější to organizaci dětí a mládeže, která pro své vlastenecké zaměření byla totalitou třikrát zakázána a pronásledována. Jeho zkušenost rychle rostla, a tak se na dlouhá léta stal nejdůležitějším činovníkem a vychovatelem velkého počtu rožmitálských chlapců a děvčat – slušných a pracovitých lidí pro naše město a národ.

Ještě po „sametové revoluci“ (po pádu komunismu) zapracovával své nástupce pro další generace skautského hnutí. Mezi tím se ještě se svou manželkou věnoval křesťanskému hnutí „Fokolare“ – jinak také „Dílo Mariino“, jehož zakladatelkou je Chiara Lubichová – Italka z Tridentu. Toto hnutí vzniklo v roce 1943 v severoitalském městě Trident a brzy se rozšířilo po celém světě. Jeho základem je ekumenismus – respektování všech náboženství a církví v jejich názoru a odlišnosti. Ber každého člověka – i nepřítele – jako bratra či sestru a miluj ho jako sebe samého. Jako nás miluje Bůh, který za nás za všechny obětoval svého Syna.

Ale zpátky k našemu Adímu! Adolf Trčka tedy zemřel 11. srpna 2003. Neбуд' me však až tak smutní. Vždyť on odešel domů – ke svým rodičům, své Maruše – ke svému Pánu. Nakonec ještě vzpomínku, kdy, v kruhu přátel zmíněného hnutí, slavil své 70. narozeniny.

Josef Hořejší st.

Milý Adí,

*sedmdesátku dnes slavíš svoji
– a přátelé Ti přejí Tvoji –
abys dlouho v dobrém zdraví stál,
Bůh Ti k tomu pomáhal
Aby kříže, které Ti Pán připravil –
v nebi Ti vše nahradil.
Práce tvá ať každodenní –
ať pro tebe příliš těžká není.
Skauting byl vždy Tvoji pýchou –
vzpomínku v srdci nes mu Tichou.*

*Že již léta odešla pust' z hlavy –
vždyť jsi nás vychoval davy.
Naše Matka nebeská
neopustí dítě, mládež ani dědečka.
Pro Syna a Matku pracovat se sluší –
zachráníš tak svoji duši.
To Ti přejí přátelé,
v nebi radují se andělé –
a my radujem se s nima –
dítky díla Mariina.*

Z historie 76. část – P. Jaroslav Podhradský (2.)

Od zápisů Václava Matouška z minulého dílu vracíme se teď k zápisům nového rožmitálského faráře Jaroslava Podhradského, týkajícím se oprav farního areálu po zhoubném požáru v roce 1933.

„3. května složil jsem v ruce vsd. Msgre Jana Caise, kancléře, přísahu na St. Rožmitál. Odpoledne předal jsem faru v Bohutíně administrátorovi potomnímu faráři tamnímu dp. Janu Vrbovi a odpoledne jsem se ve vsi tichosti stěhoval do St. Rožmitálu. 14. května byl jsem instalován vldp. Stanislavem Sudou, bisk. vikariátním tajemníkem a děkanem v Březnici, za přítomnosti p. patronátního komisaře, dp. Vrby z Bohutína a dp. Ferdinanda Šíta, který skončil administraturu zdejší., ostal zde kaplanem. Ve faře se opravovalo, práce na kostele však stály, protože stavitel p. Jan Kolář měl mnoho práce ve Věšíně. V červnu počaly se konat přípravy k opravě kostela. 3. června zavěšen na zbytku velké věže provisorně zvonek 30 kg těžký, určený pro sanktusní věžku, darovaný p. Leopoldem Vočkou, obchodníkem v Rožmitále p. Tr. Na to konány přípravné práce ku zřízení nového krovu na loďi chrámové. V kostele zatím pracovala firma Jaroslav Kovařík z Rožmitálu na zavedení elektrického osvětlení. Mše sv. se sloužily pak v sakristii, kde byl pořízen nový, přenosný oltář se svatostánkem. Zedníci pracovali na znovuzřízení farní stodoly. 21. června snímána zatímní střecha s ostatních lodí, dva dny na to postaveno první ... (slovo nerozluštěno – pozn.) krovu a 24. června se počalo s pobíjením nového krovu na loďi chrámové šindelem. 30. června počato se stavbou lešení u kostela pro malíře. 5. července večer přijeli malíři firmy Břetislav Kafka z Červeného Kostelce, které bylo zadáno znovuzřízení vnitř kostela. Zatím zasklival p. Vojtěch Jezbera, sklenář z Březnice, kostelní okna monumentálním sklem. 9. července postavena první stolice velice komplikovaného krovu nad kněžištěm. 24. července osazován kříž s makovicí a rúžicí na sanktusní věže. V srpnu pracováno na střeše hlavní věže, na mramorování, zlcení a nátěrech ve vnitřku kostela. 18. srpna dopoledne zazněl poprvé zvon darovaný p. Vočkou ze sanktusní věžky. 28. srpna tažena na věž hrotnice – střední trám a odpoledne nás navštívil J. Ex. p. arcibiskup Pražský Karel Kašpar, jed z návštěvy v Mirošově do Roželova. 29. srpna posvětil jsem starý, původní, opravený a silně nákladem 2000 Kč pozlacený kříž pro velkou věž, který byl pak do večera osazen na věži. Do makovice pod křížem tímto vložena schránka s pamětní listinou jejtž znění je vedle vlepeno do knihy této.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého, Léta Páně 1933,

kdy celý katolický svět vděčně a zbožně slavil 1900. výročí vykupitelské smrti Božského Spasitele, v 12. roce pontifikátu J. Svatosti Pia XI., v 15. roce Československé republiky, když jejím prezidentem byl PhDr. Tomáš G. Masaryk, biskupem diecéze českobudějovické J. Ex. Nejd. p. Dr. Šimon Bárta, patronem zdejšího chrámu Páně J. Ex. Nejd. p. Th. a JUDr. Karel Kašpar, arcibiskup Pražský a primas český, jeho zástupcem ve věcech patronátních slovnutý pan Ing. František Blažek, arcibiskupský lesní rada a ředitel velkostatku, čestný rada bisk. konsistoře českobudějovické, patronátním účetním vážený pan Karel Martinovic, arcib. správce důchodu, kdy duchovní správu farnosti starorožmitálské vedl vldp. Jaroslav Podhradský, os. děkan a bisk. notář, za pomoci dp. Ferdinanda Šíta, kaplana, vldp. Josefa Jány, katechety škol rožmitálských a vsdp. Gerharda Kordule, čest. rady bisk. konsistoře českobudějovické, bisk. notáře a faráře v.v., starostou obce Starý Rožmitál byl Alois Kulovaný, zedník v Starém Rožmitále, posvěcen a na této věži vztýčen byl tento kříž dne 29. srpna v památný den Stětí svatého Jana Křtitele ke cti a chvále Boží a spáse zdejší farní osady. Stalo se tak po zhoubném požáru, který v noci z 18. na 19. března t. r. z hořících hospodářských budov fary přeskočil na kostel, strávil střechu jeho i hlavní věže, jakož i sanktusní věžku, zničil všechny tři zvony a poškodil značně i vnitřek chrámu. Přesto, že v tomto roce prodělávalo obyvatelstvo naší republiky a tím i zdejší farnosti nebyvalou tíseň hospodářskou, věnovali osadníci a rodáci zdejší na výstavbu tohoto chrámu Páně do tohoto dne 20 745 Kč 50 h. Bůh jim to odplát' svou milostí a svým požehnáním. Na znovuzřízení tohoto kostela pracovali: pan arch. Jan Kolář, stavitel, obstaral práce zednické a tesařské; pan Jaroslav Kovařík dodal bleskosvody a elektrické osvětlení kostela; pan František Dražan ukoval tento kříž i onen sanktusní věžky; pan Josef Zib provedl práce klempířské na kostele i obou věžích; pan Václav Matějka provedl práce truhlářské. Všichni tito pánové jsou z Rožmitála pod Třemšínem. – Znovuzřízení vnitřku chrámového provedla firma Břetislav Kafka z Červeného Kostelce, nová okna z monumentálního skla dodal a zasadil p. Vojtěch Jezbera z Březnice; nové čtyři zvony dodal pan Rudolf Perner, zvonář ze Suchého Vrbného u Českých Budějovic.

Praporem nám, svatý Křtíži, v boji, ve vsi bíd' bud', udatnost a věrnost v tíži stálou v srdci našem vzbud'. Vítězství tys rukojemstvím. K tobě kdo se přivine, hledě k tobě v protivensství, ten se cíle nemine.“

(Pokračování příště)

Ivana Hoyerová